

THE OTHER SIDE OF KWAN

บ้านอัดฟาก

เรื่อง พุด ช้อน

ภาพ เฟียร์

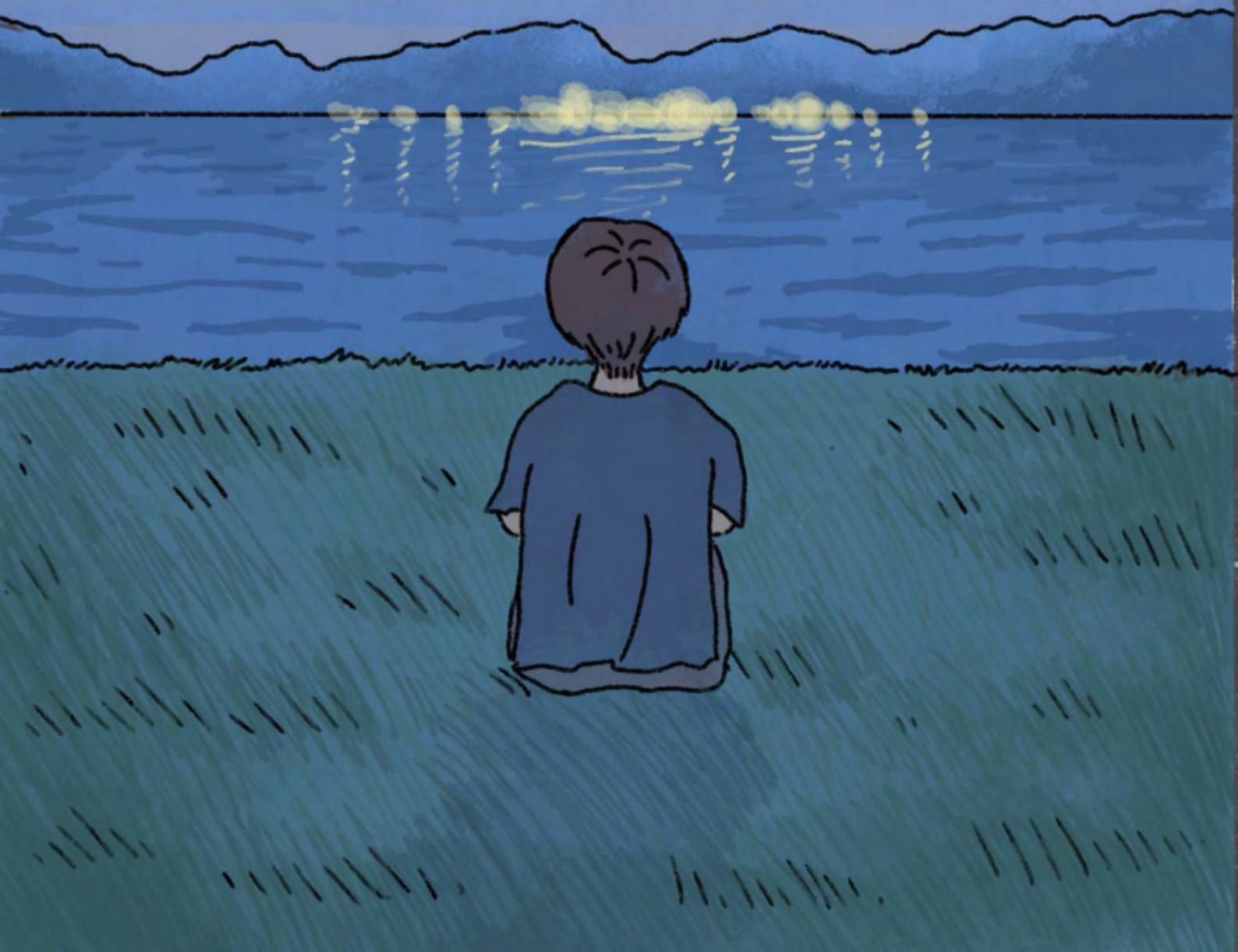
ผมสับสน รวากับดาวเคราะห์น้อย

ที่ล่องลอยไปเรื่อยๆ ว่างเปล่า ไร้ความคิด ไม่พบปลายทาง

แต่ทุกครั้งที่ลืมตาตื่น ร่างกายก็ต้องไปทำงาน

ทั้งที่หัวใจไม่ยอมไปแค่นั้นก็ตาม เหมือนกับหุ่นเชิด

ขยับไปตามเส้นด้ายของผังชีวิตอุบาทว์

“ผมทำอะไร แล้วชีวิตคืออะไร”

นั่นใครนะ

หวัดดี เราลูกน่านะ

นายมานั่งทำอะไรตรงนี้

ยิ่งใกล้ ยิ่งเศร้า
รอบตัวผู้ชายคนนั้น
เศร้าจัง

เศร้าใจอะไรอยู่หรือเปล่า

ก็นิดหนึ่ง...

:จริงๆมันก็มีวิธีทำให้
หายเศร้ามันนะ

:ยังไงหรอ

“ควรจะไปมั๊ยนะ”

“แต่ว่า”

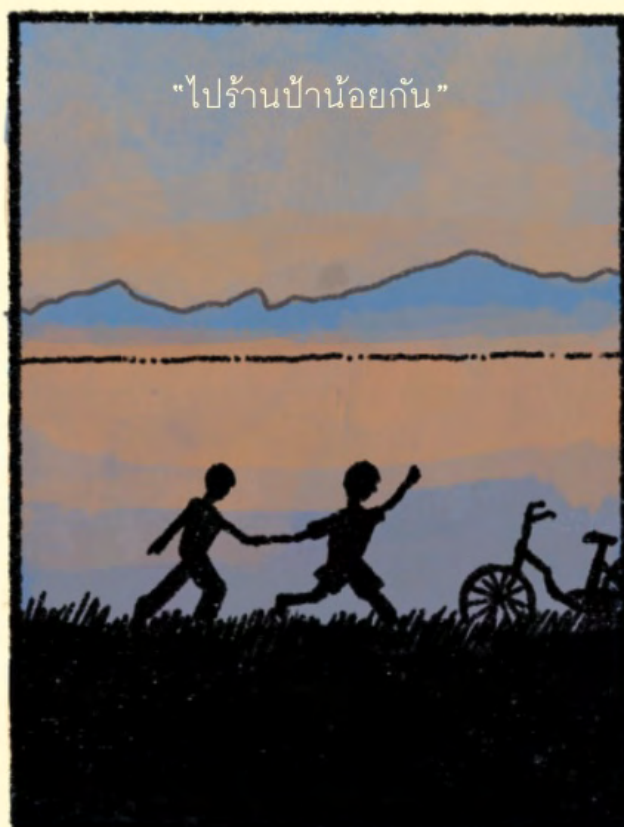
“ลองดูคงไม่เสียหายหรอก”

“แล้ว...จะไปที่ไหนก่อนล่ะ”

“ไปร้านป้าหน่อยกัน”

คนอะไรกันพาคนที่เพิ่งเห็นหน้ากัน
ครั้งแรกเที่ยว ไว้ใจคนง่ายจัง
แต่กลิ่นน้ำมันอะไรกัน กลิ่นของไอน้ำ
ที่มากับสายลมอ่อนๆ ฟังจะได้กลิ่น
หรรษา สดชื่นจังเลย
นานแค่ไหนที่ไม่ได้ปั่นจักรยาน ครั้ง
ล่าสุดที่ได้ปั่นตอนไหนนะ เกือบลืม
ไปแล้วว่าปั่นยังไง

ลูกน้ำพามไปที่ร้านก๋วยเตี๋ยวเป็นที่แรก
ไม่ไกลจากกว๊านเท่าไรหรอก ปั่นจักรยาน
มาแป๊บเดียวก็ถึงแล้ว ร้านก๋วยเตี๋ยวเล็กๆ
คนไม่เยอะมาก ข้าวของวางไว้ไม่ค่อยเป็น
ระเบียบ มีต้นไม้เล็กๆปลูกไว้หน้าร้าน
ดูแล้วสบายใจจัง

กลิ่นหอมฟุ้งของน้ำซุปร่มร้อนใหญ่หน้าร้าน
เรียกให้ผมและลูกน้ำเข้าไปนั่งที่โต๊ะ โยก
มือสั่งกันใหญ่ รอแป๊บเดียวก๋วยเตี๋ยวก็มา
ถึงแล้ว

กลิ่นน้ำซุปร้อน รสชาติที่ทำให้นึกถึง แสงแดดอุ่น
ตอนเช้า เสียงทะเลที่ทุกเช้าจะได้ยิน
เหมือนเราเคยสัมผัสมันมาก่อน คิดถึงจัง “คุณแม่”

ร้านแม่บัวลอย

ผ่านช่วงเข้ามาอย่างสนุกสนาน เดิน
เล่นกันเล่นกันในหมู่บ้านกันแทบทั้ง
เช้า แต่ก็สนุกดี ลูกน้ำพาผมไปที่
ร้านขายของกลางหมู่บ้าน ร้านดู
ใหญ่ประมาณหนึ่งเลย ในร้านมีข้าว
ของมากมาย ทั้งขนม ของเล่น
ของใช้ ตุ๊กลาตา มีน้องหมานอน
อยู่หน้าร้านด้วย พวกเรานั่งเล่นกันที่
แคร่ไม้เล็กๆ พุดคุยกันอยู่นาน จน
คุณป้าเจ้าของร้านแบ่งลูกอมให้ ผม
หยิบขึ้นมาชิ้นหนึ่ง ชิ้นที่ดูแปลกตา
ที่สุด

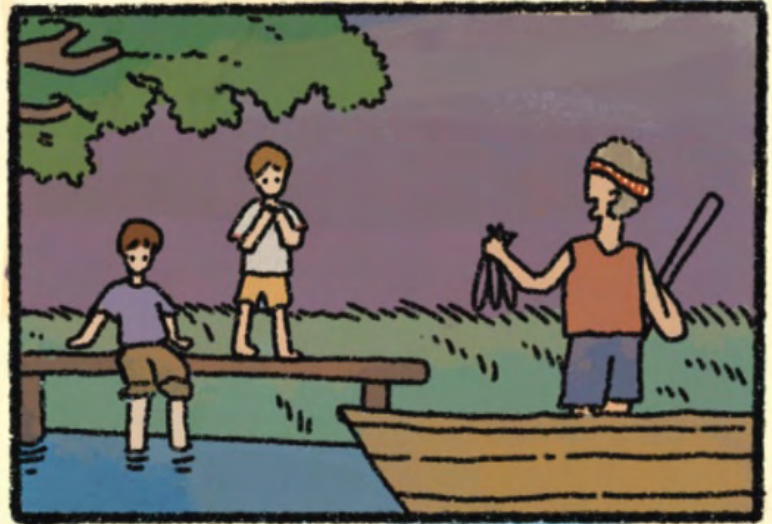

หากคำว่ารักคือคำ ที่แทนทุกสิ่งได้จริงอย่างที่มีความหมาย
รักจะอยู่แห่งไหน?

ฉันไม่เคยรู้ว่าต้องรักยังไง การมอบความรักให้ใครสักคนมัน
ยากแค่ไหนแต่ฉันอยากขอบคุณลูกน้ำ ที่ทำให้ฉันเปิดใจรับ
แล้วความรักของฉันก็เกิดในตัวเอง “ให้รักตัวเอง”

“ตกเย็นแล้ว ลูกน้ำพา
ผมกลับไปที่ริมกว๊าน
นั่งดูพระอาทิตย์ตกกันที่
ท่าเรือ ได้เจอลุงชาว
ประมงคนหนึ่ง
คุยสนิทกับลูกน้ำ
เลยถือโอกาสคุยด้วยชะ
หน่อย”

ทำไมต้องหาปลาให้
เหนื่อยด้วยฉันได้แต่คิด
ในใจ ไม่เข้าใจ?
ทำไมต้องทำให้มันยุ่ง
ยากด้วย ฉันได้แต่ทำ
หน้าสงสัย? ตามตี๋มัยนะ
:คุณลุงครับ?

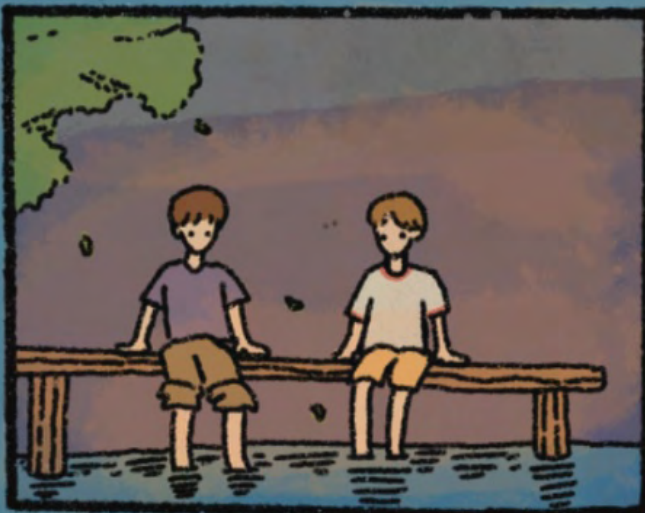
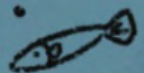

บางคนใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ จนจำไม่ได้ว่า เรามาจากไหน
เราจะไปไหน

ได้แค่ไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้ว่าจะทำอะไรต่อ ลุงก็แค่ใช้
ชีวิตให้เป็นไปในแบบของตัวเอง

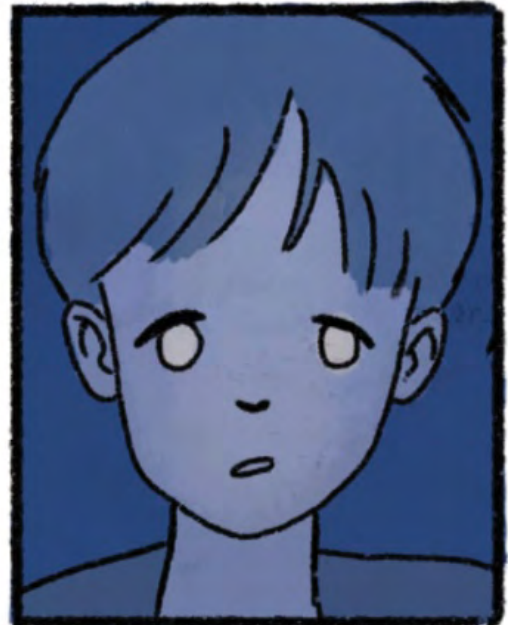
ไม่แน่นอน ไม่มั่นคง ไม่ตรงตามที่หวัง เราแค่มอง
หาความสุขในนั้นก็พอ

“ฟ้าเริ่มมืดแล้ว อยากรู้ว่ามิเซอร์ไฟร์ส์อะไรอยู่”

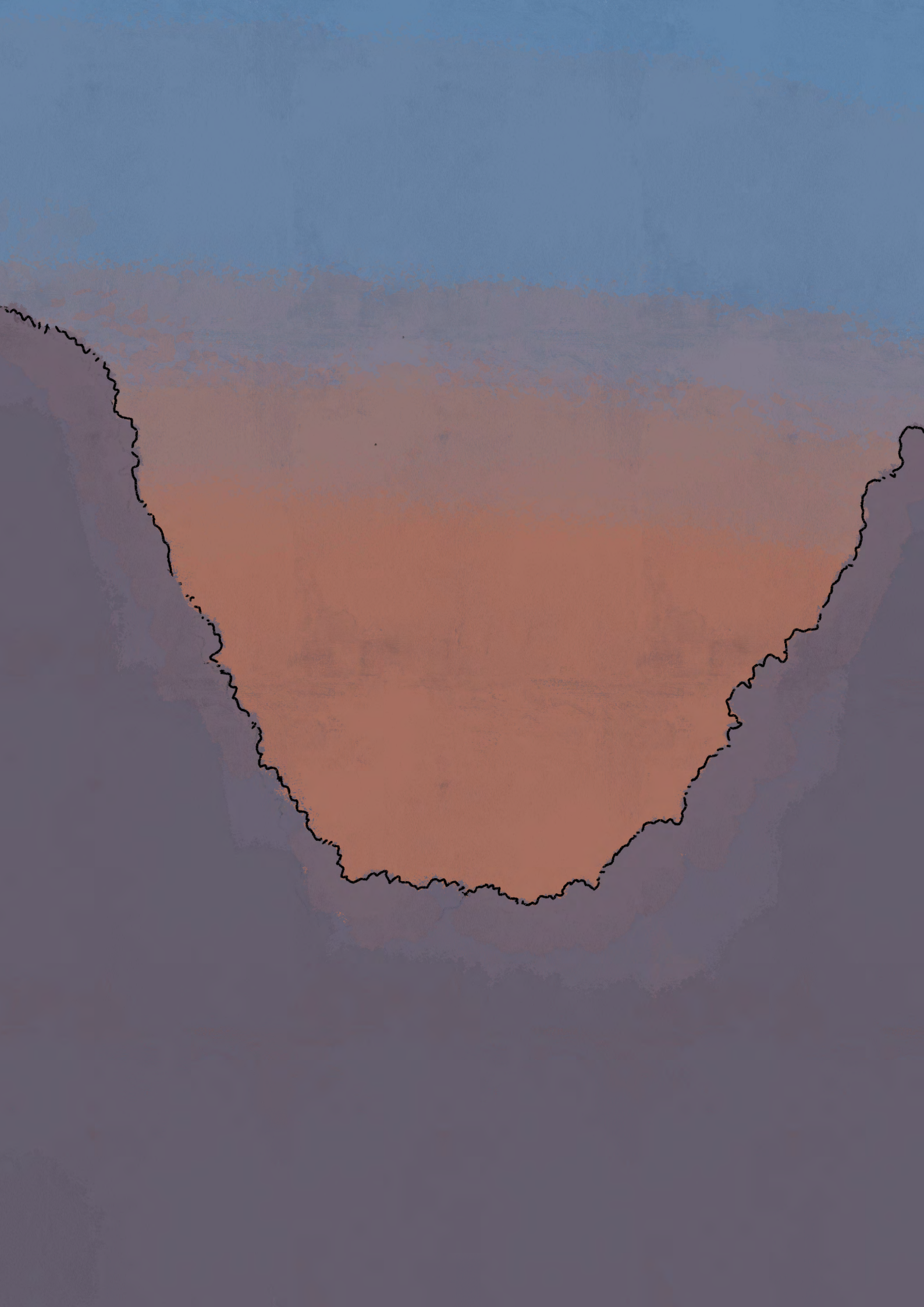
“ลองมองท้องฟ้าดูสิ”

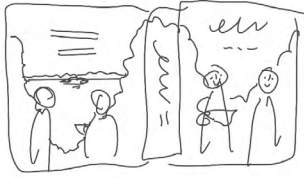

:ท้องฟ้า...สวยจัง

:ใช่

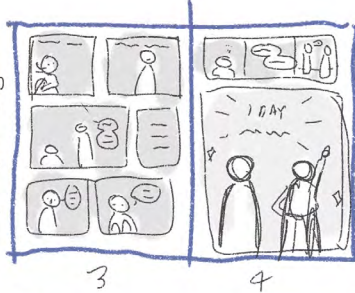

THE OTHER SIDE OF KWAN

กวัน · อีค · ฟ้า

- ★ หน้า 1 - กุ๊กทำเค้กวันเกิด (เค้ก)
 - เก็บภาพจากมือถือของกวัน
 - ฝากให้ลุงไว้ด้วย
 - ยานยนต์เสียว สีส้มม่วง
- ★ หน้า 2 - กุ๊กไปพักผ่อนที่สวน (กุ๊กไปพักผ่อนที่สวน)
 - ฟ้ามาเยี่ยม
 - ฟ้าดูเค้กวันเกิด?

- ★ หน้า 3 - ฟ้าไปหาพี่นิก
 - 100 คนไปหา พี่นิก
 - (คือพี่นิก มาในชุดดำ)
 - กุ๊กก็เอื้อมเข้ามาขอเค้ก พี่นิก
 - พี่นิกก็รับ
 - กุ๊กมา ล้างจาน รดน้ำต้นไม้
 - กุ๊กก็บอกพี่นิก ว่า พี่นิกก็คิดว่า พี่นิก
 - พี่นิกบอกว่า พี่นิกก็คิดว่า พี่นิก
 - พี่นิกก็คิดว่า พี่นิก

- ★ หน้า 5 - กุ๊กทำเค้กวันเกิดให้ลุง
 - กุ๊กมาเยี่ยม พี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - (กุ๊กมาเยี่ยม พี่นิกก็รับ)
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
- ★ หน้า 6 - กุ๊กทำเค้กวันเกิดให้ลุง
 - กุ๊กมาเยี่ยม พี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

- ★ หน้า 7 - พี่นิกทำเค้กวันเกิด
 - พี่นิกทำเค้กวันเกิด
 - พี่นิกทำเค้กวันเกิด
- ★ หน้า 8 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

- ★ หน้า 9 - พี่นิกไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกไปเยี่ยม กุ๊ก
- ★ หน้า 10 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

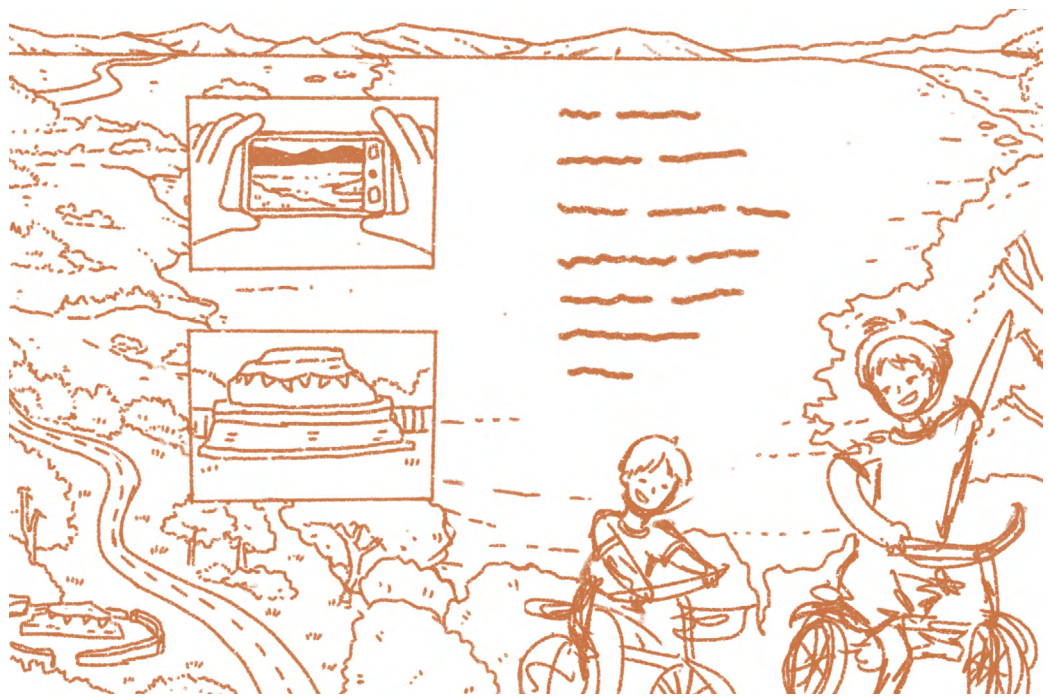
- ★ หน้า 11 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
- ★ หน้า 12 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

- ★ หน้า 13 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
- ★ หน้า 14 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

- ★ หน้า 4 - กุ๊กไปเยี่ยม พี่นิก
 - กุ๊กไปเยี่ยม พี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

- ★ หน้า 11 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - กุ๊กไปหาพี่นิก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก
 - พี่นิกก็ไปเยี่ยม กุ๊ก

เล่าเรื่อง เมืองพะเยา

เจ๊บัวลอย

เจ๊ของร้านขาย ของชำขาดผัด ล้าง
กับแป้งแล้ว คุด รีดก ที่ น้อมจะเช็ดหน้าใจ

ลุงสมมนต์

ลุงสมมนต์ ชาวประมงรุ่นใหญ่ ใจดี
กับสัตว์ คุด สโรว์ไลฟ์ ที่ น้อมมาได้คุนปล่องทวง

ป้าน้อย

ป้า น้อย เจ้าของร้าน ก๋วยเตี๋ยวจ๊อเจ๊ได้ดี
กับทาย "แม่คเห่สอง" ที่น้อมปลอบ
ประโคมหน้าใจ ด้วยถ้วยเตี๋ยวแซนคอมปล่องท

แบบร่างก่อนสำเร็จเป็นผลงานจริง

ผลงานหมวดงานเขียน

คอนเซปต์: เล่าเรื่องราวควีนพะเยาผ่านรูปแบบการ์ตูน

วาดภาพโดย
รัฐภูมิ นุราฤทธิ

แต่งเรื่องโดย
ณัฐพงษ์ บุญหลัง